

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4568/22
22.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Ирене Трифуновић Радуловић и Сање Пејовић, чланова већа, у парници тужиле АА и тужилаца малолетних ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., које заступа законски заступник мајка АА, чији је пуномоћник Арко Едвард, адвокат из Ковина, Трг Ослобођења 1, против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из Вршца, Анђе Ранковић 2/2, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1104/20 од 23.09.2021. године у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1104/20 од 23.09.2021. године у ставу првом изреке и жалба тужене у наведеном делу **ОДБИЈА**, као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1104/20 од 23.09.2021. године, тако што се обавезује тужена ДД да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 587.223,00 динара у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1104/20 од 23.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да тужиоцима исплати на име солидарне обавезе за претрпљену штету и то АА на име накнаде разлике нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, супруга, износ од 400.000,00 динара, а тужиоцима малолетним ББ, ВВ и ГГ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, оца, сваком по 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 23. 09. 2021. године, као дана пресуђења, до исплате.

Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 740.038,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу побијајући је из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама) Апелациони суд је оценио да је жалба тужене делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју се жалбом тужене посебно указује, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама и не постоји противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих тих исправа, односно изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању, ...2006. године око 16,45 часова на путу ..., између насељених места ... и ... на регионалном путу, дошло је до саобраћајне незгоде у којој је као сувозач смртно страдао ЂЂ, ванбрачни супруг тужиље и отац тужилаца. Возилом марке “Mercedes 190 D” ... управљао је ЕЕ, под дејством алкохола (тешког пијанства са 3,08 промила алкохола у крви) неприлагођеном брзином, па је предњим десним делом наведеног возила ударио у задњи леви део неосветљене тракторске приколице која је била придодата трактору ИМТ 539 рег. бр. ..., којим је у истом смеру управљала тужена, без дозволе за управљање трактором, без искуства од 3 године за управљање трактором и без осветљења на приколици. Све наведено је имало за последицу занешење путничког возила “Mercedes 190 D” и слетање на десну банку колвоза гледано у правцу кретања и ударац у саобраћајни знак који се налазио код колвоза, а од описаног удара је ЂЂ страдао. ЕЕ и ЂЂ нису били везани сигурносним појасевима. ЕЕ и тужена оглашени су кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ. Пре несрећног догађаја тужиља АА је три и по године живела у ванбрачној заједници са покојним ЂЂ у којој је рођено троје заједничке деце АА, рођена ...2004. године, ББ, рођена ...2005. године и ГГ, рођен ...2006. године. Приликом уласка у возило ЕЕ, ЂЂ је знао да је ЕЕ био под утицајем алкохола.

Према налазу и мишљењу Факултета техничких наука у Новом Саду, департмана за саобраћај, катедре за саобраћајне системе од 06.04.2017.године узрок страдања ЂЂ је пропуст у радњама возача ЕЕ и тужене, а при томе постоји допринос настанку штете ЂЂ од 20%.

Пред Општинским судом у Ковину вођена је парница П 2794/10 по тужби тужилаца АА и малолетних ББ, ВВ и ГГ против тужених ЕЕ, власника путничког возила “Mercedes 190 D” и “Таково осигурања” а.д.о. Крагујевац, код кога је то возило било осигурано у време незгоде. Наведена парница окончана је повлачењем тужбе од

стране тужилаца из разлога што су са “Таково осигурањем” а.д.о. Крагујевац закључили вансудски споразум о поравнању 23.04.2012. године, којим се обавезало осигуравајуће друштво да тужиоцима исплати договорене новчане износе на име накнаде штете, а тужиоци су се обавезали да повуку тужбу и сагласили се да су исплатом висине накнаде штете из члана 1 и 2 споразума у потпуности намирени за материјалну и нематеријалну штету, која је проистекла или може проистећи из штетног догађаја наведеног у члану 1 споразума, те да се одричу било каквог другог захтева за накнаду штете према ЕЕ и “Таково осигурању” а.д.о. Крагујевац. “Таково осигурање” а.д.о. Крагујевац је исплатило тужиљи АА 03.10.2012. године и 08.05.2013. године укупан износ од 195.571,00 динара на име накнаде штете за претрпљени душевни бол због смрти ванбрачног супруга, а малолетним тужицима укупно по 234.686,00 динара на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због смрти оца.

Према наводима сведока ЖЖ који је у време сачињавања споразума између “Таково осигурања” а.д.о. Крагујевац и тужилаца био запослен код наведеног осигуравајућег друштва као правни заступник, споразум који су тужиоци закључили се односио искључиво на “Таково осигурање” а.д.о и његовог осигураника ЕЕ, сведок није био овлашћен да у име тужене закључује било какав споразум јер она није била учесник парнице у којој је дошло до закључења споразума, нити је била учесник вансудског поравнања.

На основу наведеног, применом члана 178 став 4 Закона о облигационим односима првостепени суд је закључио да за нематеријалну штету коју су тужиоци претрпели услед смрти блиског лица у саобраћајној несрећи ...2006. године, одговарају солидарно као учесници те незгоде ЕЕ и тужена који су својим пропустима проузроковали незгоду. Такође је закључио да тужиоцима наведеним исплатама по споразуму из 2012. године није у потпуности надокнађена штета коју су претрпели приликом штетног догађаја и да имају право на потпуну накнаду штете у складу са законом, па је ценећи интензитет и дужину трајања душевних болова тужилаца, применом чланова 154, 158, 178, 201 став 1 и став 3 Закона о облигационим односима обавезао тужену на накнаду штете у износима ближе наведеним у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право када је закључио да је тужена као солидарни дужник у обавези да тужиоцима исплати разлику до пуног износа накнаде штете. И по становишту другостепеног суда, тужена закључењем предметног споразума није ослобођена солидарне одговорности да накнади разлику до пуног износа штете тужиоцима јер се у предметном споразуму јасно наводи да се односи на обавезу ЕЕ и “Таково осигурања” а.д.о. Крагујевац, као његовог осигуравача, а исплата је условљена повлачењем тужбе у парници, чији учесници су били овде тужиоци, ЕЕ и “Таково осигурање” а.д.о. Крагујевац. Такође, према правилној оцени првостепеног суда, тужиоци нису у потпуности обештећени исплатама које су извршене у складу са споразумом и вансудском исплатом.

Неосновани су наводи жалбе тужене да првостепени суд није правилно утврдио висину накнаде штете која тужиоцима припада. Наиме, правилно првостепени суд полази од тога да тужиљи АА “Таково осигурање” а.д.о. Крагујевац исплатило

195.571,00 динара на име накнаде штете за душевни бол због смрти ванбрачног супруга, а да је у то време правична накнада по истом правном основу износила 700.000,00 динара, док је осталим тужиоцима због смрти оца исплаћено по 234.686,00 динара, а правична накнада по истом правном основу у време исплате износила по 800.000,00, због чега нису у потпуности обештећени. Околност да приликом обрачуна процента обештећења суд није узео у обзир и 20%, колико износи допринос блиског лица тужилаца насталој штети, не би била од утицаја на правилност донете одлуке. Наиме, у време исплате 195.571,00 динара правичну накнаду је чинило 700.000,00 динара што умањено за допринос од 20% чини 560.000,00 динара, па је тужилца АА на тај начин обештећена за 35%, док су остали тужиоци исплатом од 234.686,00 динара обештећени 37%, с обзиром да је правична накнада по истом правном основу у време исплате износила по 800.000,00 динара, што умањено за 20% чини 640.000,00 динара. Првостепени суд налази да правичну накнаду на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због изгубљеног супруга у време пресуђења чини износ од 1.000.000,00 динара, што умањено за 20 % чини 800.000,00 динара, док за претрпљене душевне болове због смрти оца правична накнаду у време пресуђења износи 1.200.000,00 динара, што умањено за 20% чини 960.000,00 динара. То даље значи да преосталих 65% које треба исплатити тужилци АА чини 520.000,00 динара, а суд јој је крећући се у границама тужбеног захтева досудио 400.000,00 динара, док преосталих 63 % који би било правично исплатити сваком од осталих тужилаца чини по 604.800,00 динара, а суд им је у границама постављених тужбених захтева исплатио сваком по 250.000,00 динара.

Неосновани су жалбени наводи да је суд пропустио да у изреци ожалбене пресуде утврди повлачење тужбе у односу на захтев тужилаца за накнаду материјалне штете на име изгубљеног издржавања, имајући у виду да је пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 492/14 од 13. децембра 2017. године ставом другим изреке, утврђено повлачење тужбе у погледу захтева за издржавање а наведени став изреке пресуде није био ожалбен.

Наводи жалбе којима се указује да је суд у доказном поступку прочитао налазе и мишљења судских вештака Гордане Кокоре од 08.10.2012.године и Предрага Петровића од 01.03.2013. године, који су изведени у другом поступку, а парничне странке се о томе нису сагласиле, не утичу на правилност донете одлуке. Као што се и у жалба наводи, налаз и мишљење судског вештака Предрага Петровића се односи на утврђење чуњеница које се односе на накнаду материјалне штете на име изгубљеног издржавања, а у том делу је тужба повучена, па дакле на том налазу није заснована одлука о захтеву из побијане пресуде. Судски вештак Гордана Кокора се у налазу и мишљењу изјаснила о интензитету и трајању душевних патњи тужилца АА у вези са губитком супруга, а то су чињенице за чије утврђење суд има довољно знања и умећа да изведе из других доказа, што је у конкретном случају и учинио.

Супротно наводима жалбе, обим доприноса блиског сродника тужилаца насталој штети утолико што је пристао да се превози са лицем које је било под дејством алкохола, суд је овлашћен ценити на основу утврђеног чињеничног стања за потребе овога поступка, а споразумом закљученим између тужилаца, ЕЕ и “Таково осигурања” а.д.о. Крагујевац је везан само у погледу исплаћених износа на име претрпљене штете.

Остали наводи жалбе туженог су били предмет оцене, али како нису од значаја

за доношење законите и правилне одлуке, нису посебно образлагани.

На основу свега наведеног Апелациони суд је применом члана 390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Међутим, одлука о трошковима парничног поступка је донета погрешном применом материјалног права, због чега је преиначена применом чл. 401 тач 3 и 153, 154 и 163 ЗПП.

Имајући у виду успех тужилаца у поступку и опредељени трошковник адвоката тужилаца, овај суд налази да тужиоцима припадају трошкови увећани за 50% за заступање још три странке и то на име састава тужбе и једног образложеног поднеска укупно по 28.125,00 динара, на име заступања на 11 одржаних рочишта 350.625,00 динара, на име заступања на 4 неодржана рочишта 71.248,00 динара, на име таксе на тужбу и одлуку по 54.550,00 динара, што укупно чини 587.223,00 динара, према АТ и ТТ важећим у тренутку пресуђења.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић